

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣ

Ή ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΡΙΣΗΣ

Το Συνέδριο, θα πραγματοποιηθεί σε μία ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για τη χώρα, την κοινωνία, την κυβέρνηση και το κόμμα μας. Και τούτο διότι η χώρα αντιμετωπίζει πολλαπλά και οξυμένα προβλήματα, Η κοινωνία βρίσκεται στη δίνη μιάς πολύπλευρης και βαθιάς κρίσης. Η κυβέρνηση καλείται να επιλύσει σημαντικά και χρόνια προβλήματα. Το κόμμα ταλανίζεται από τις άγονες εσωτερικές εντάσεις και τις προσωπικές αντιπαραθέσεις. Μέσα σ' ένα τέτοιο πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον, το ΠΑΣΟΚ καλείται να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της νέας εποχής, καλείται να προχωρήσει με τολμηρά βήματα στην ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό.

Η διοργάνωση του Συνεδρίου, μας δίνει τη δυνατότητα να συζητήσουμε σε βάθος τα προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει το κόμμα μας, αλλά και να καταλήξουμε σε συγκεκριμένες αποφάσεις, ώστε το ΠΑΣΟΚ να κερδίσει το στοίχημα του με τη νέα εποχή.

Η συρρίκνωση της οργανωμένης βάσης του ΠΑΣΟΚ, η εξασθένηση της συνεκτικότητας του, η απομάκρυνση από τις γραμμές του των πιο δυναμικών κοινωνικών στρωμάτων, η διεύρυνση της αναντιστοιχίας που εμφανίζει μεταξύ της οργανωμένης του δύναμης και του κοινωνικού του χώρου, η ενίσχυση των φαινομένων απολιτικοποίησης και αποϊδεολογικοποίησης του, η ενοχοποίηση των διαφορετικών πολιτικών θέσεων, η διαβολή των όσων τις υποστηρίζουν, η ανάπτυξη προσωποπαγών ομάδων και μηχανισμών κομματικής πελατείας καθώς και η έλλειψη μιας ολοκληρωμένης, αποτελεσματικής και συνεκτικής πολιτικής πρότασης για τη δομή και τη λειτουργία του κόμματος, αποκαλύπτουν το μέγεθος και την έκταση της κρίσης που αντιμετωπίζει το ΠΑΣΟΚ.

Τα προβλήματα αυτά, δεν αντιμετωπίζονται με γενικολογίες και βερμπαλιστικές διακηρύξεις. Ούτε με την επίκληση των ιδεολογικών μας αρχών. Η υπέρβασή τους είναι δυνατή μόνο: Όταν υπάρξει η απαιτούμενη πολιτική βούληση. Όταν πάψουμε να εθελotuφλούμε. Όταν σταματήσουμε να τα αναπαράγουμε με την πράξη και τη συμπεριφορά μας. Όταν αντιταχθούμε στις ματαιοδοξίες που δημιουργεί η νομή εξουσίας. Όταν αναζητήσουμε τις γενεσιουργίες αιτίες των προβλημάτων που μας ταλανίζουν. Όταν πραγματοποιήσουμε βαθιές αλλαγές στη φυσιογνωμία, στη δομή και στη λειτουργία του κόμματος μας.

Το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ μπορεί να αποτελέσει την απαρχή μιας ουσιαστικής, γόνιμης και διεισδυτικής συζήτησης για τα μείζονα και κρίσιμα προβλήματα που αντιμετωπίζει το κόμμα μας, αν δεν παγιδευτεί στις οποιεσδήποτε εσωκομματικές σκοπιμότητες και προσωπικές επιδιώξεις.

Η παγίδευση μας σε τέτοιου είδους σκοπιμότητες και επιδιώξεις θα εκφυλίσει μια κορυφαία εσωκομματική δραστηριότητα. Θα μας στερήσει την δυνατότητα να κάνουμε ένα βήμα προς τα εμπρός. Αλλά και θα μας οδηγήσει σε επικίνδυνους ατραπούς.

Αποτελεί πλέον κοινή διαπίστωση ότι το ΠΑΣΟΚ σήμερα βρίσκεται σε μια κρίσιμη και οριακή καμπή. Γι' αυτό προβάλλει μπροστά του επιτακτικά το διαζευτικό δίλημμα: Ή θα χειραφετηθεί από τις επιδιώξεις και σκοπιμότητες εσωκομματικών μηχανισμών και προσώπων, πραγματοποιώντας σημαντικές αλλαγές στη φυσιογνωμία στη δομή και στη λειτουργία του! Ή θα εισέλθει στην τροχιά της κρίσης, της συρρίκνωσης και της αποδόμησης του ακολουθώντας ένα δρόμο που δεν θα έχει επιστροφή.

Όσον αφορά την προοπτική και το μέλλον του ΠΑΣΟΚ τα ερωτήματα που ανακύπτουν και τα οποία βρίσκονται επίκεντρο του πολιτικού ενδιαφέροντος είναι: Αν το ΠΑΣΟΚ μπορέσει να διατηρήσει τον κεντρικό του ρόλο, που χρόνια τώρα έχει κατακτήσει στην πολιτική σκηνή της χώρας; Αν στο μέλλον

αντιμετωπίζει προβλήματα συνοχής; Αν καταφέρει να εκφράσει τις νέες ανάγκες που δημιουργεί μια κοινωνία, η οποία συνεχώς αλλάζει; Αν το αίτημα της αναγέννησης και αναμόρφωσης του, δεν παραμένει ένας κενός πολιτικός λόγος ή απλή επιθυμία αλλά μπορέσει να πάρει σάρκα και οστά; Αν μπορέσει να προχωρήσει στην κοινωνική ανασύνθεση της κομματικής του βάσης μειώνοντας την αναντιστοιχία που παρουσιάζεται μεταξύ του οργανωμένου και του “κοινωνικού” ΠΑΣΟΚ. Αν μετά το τέλος της πρώτης μεταπολιτευτικής περιόδου, μπορέσει να εκφράσει και να υλοποιήσει την ανάγκη ανασύνθεσης του ευρύτερου κεντροαριστερού χώρου; Αν μπορέσει να μετεξελιχθεί σε ένα δημοκρατικά οργανωμένο κόμμα, όπου η πολυφωνία και ο πλουραλισμός θα είναι σεβαστές αρχές και η ανοχή απέναντι στις διαφορετικές απόψεις, δεν θα είναι “είδος εν ανεπαρκεία”.

Τα ερωτήματα αυτά είναι θεμελιώδους σημασίας, γιατί συνδέονται με το παρόν και το μέλλον του ΠΑΣΟΚ αλλά και της ευρύτερης κεντροαριστεράς.

Τα παραπάνω ερωτήματα, δεν καταδεικνύουν τίποτε άλλο, από το να επισημαίνουν την ανάγκη να συζητήσουμε και να επιλύσουμε τα ζωτικά μας προβλήματα, αντί να προτάσσουμε σε αυτά τις όποιες προσωπικές φιλοδοξίες ή εσωκομματικές σκοπιμότητες και επιδιώξεις, αναπτύσσονται στο χώρο του κόμματος μας.